

Miercuri, 7 Octombrie, 2026

† Sf. Mari Mc. Serghie și Vah; Sf. Mc. Iulian preotul, Chesarie diaconul și Polihronie

Filipeni 1

¹² Dar vreau să știți, fraților, că cele petrecute cu mine¹ s'au întors mai degrabă spre sporirea Evangheliei,

¹³ că lanțurile mele pe care le port întru Hristos au ajuns cunoscute întregului pretoriu² și tuturor celorlalți;

¹⁴ și cei mai mulți dintre frați, încredințare având în Domnul prin lanțurile mele, cu mult mai mult îndrăznesc să grăiască fără teamă cuvântul lui Dumnezeu.

¹⁵ Unii, e drept, Îl propovăduiesc pe Hristos prin invidie și prin ceartă, dar alții prin bunăvoință;

¹ = Arestarea și detenția lui Pavel, ca și procesul care-l așteaptă.

² = Garda pretoriană; garnizoana care asigura paza palatului imperial din Roma. Într-o capitală de provincie (precum Cezareea sau Efesul), pretoriul era totalitatea curtenilor și ofițerilor din suita sau palatul guvernatorului. Pavel obișnuia să întrețină conversații cu ostașii care-l păzeau; prin aceștia el pătrundea, de fapt, până în inima garnizoanei, în cercurile intime ale conducerii de stat.

¹⁶ unii o fac din iubire, știind că eu stau aici pentru apărarea Evangheliei;

¹⁷ alții însă din invidie³ Îl vestesc pe Hristos, nu cu gânduri curate, ci socotind să-mi sporească necazul în lanțurile mele.

¹⁸ Dar ce-i cu asta? Nimic altceva decât că'n tot chipul, fie din fățărnicie, fie'ntru adevăr, Hristos Se propovăduiește, și'ntru aceasta mă bucur. Și încă mă voi bucura,

¹⁹ fiindcă știu că aceasta îmi va fi mie spre mântuire, prin rugăciunile voastre și cu ajutorul Duhului lui Iisus Hristos,

²⁰ potrivit cu așteptarea mea stăruitoare și cu nădejdea mea că'ntru nimic nu voi fi rușinat, ci că'ntru toată îndrăznirea, acum ca'ntotdeauna, Hristos va fi preamărit în

³ Mai precis: din spirit de partizanat. Acești predicatori nu profesează o învățătură greșită, dar fac în jurul lui Pavel o agitație exagerată, inutilă și dăunătoare, uneori chiar cu intenția de a-i îngreua situația.

trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte;

Tâlcuire

Luca 5

³³ Iar ei I-au zis: „Ucenicii lui Ioan țin posturi dese și fac rugăciuni; tot așa și ai fariseilor; dar ai tăi mănâncă și beau”.

³⁴ Iar Iisus le-a zis: „Puteți oare să-i faceți pe nuntași să postească în timp ce mirele este cu ei?”

³⁵ Dar vor veni zile când mirele se va lua de la ei; atunci, în acele zile, vor posti”.

³⁶ Le-a spus și o parabolă: „Nimeni nu rupe petic dintr’o haină nouă și-l pune la haină veche; altfel, cea nouă se rupe, iar peticul luat din cea nouă nu se potrivește cu cea veche.

³⁷ Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou va sparge burdufurile; și se varsă și vinul și se strică și burdufurile.

³⁸ Ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi și împreună se vor păstra.

³⁹ Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu vrea de cel nou, că zice: Mai bun e cel vechi”.⁴

„Fiilor nunții nu li se cade să postească atâta vreme cât Mirele este cu ei”, a grăit Domnul și prin aceasta a legiuit că și în nevoie orice lucru își

are locul și vremea lui. În lumea simțită, Domnul „a rânduit totul cu măsură, cu greutate și cu număr”; El vrea ca și în cele duhovnicești să fie totul cu cuviință și rânduială. Cuviința lăuntrică este alcătuită din îmbinarea fiecărei virtuți cu toate dimpreună, sau în armonizarea virtuților astfel încât nici una să nu iasă în față fără rost, ci toate să fie în armonie, ca vocile în cor. Cuviința din afară rânduiește fiecărui lucru locul și vremea lui. Atunci când toate acestea se rânduiesc cum trebuie, se întâmplă același lucru ca atunci când îmbraci un om frumos în haine alese. Virtutea e frumoasă și pe dinăuntru și pe din afară, fiind vrednică de iubit; și o face astfel gândirea creștinească sănătoasă, la bătrânii cei duhovnicești — dreapta socotință dobândită din experiență, prin cercetarea vieților sfinților, în lumina cuvântului lui

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Dumnezeu.⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*